

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/397/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

413/2012. (XII. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ képviseletében eljáró **egyesület** 2012. május 29-én előterjesztett **panaszát** a 2012. december 19-én megtartott zárt ülésén – dr. Féja András testületi tag és dr. Kádár András Kristóf testületi tag részleges különvéleményével – hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) és az Országos Rendőr-főkapitányság Készenléti Rendőrség (továbbiakban: KR) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos képviselője 2012. május 29-én terjesztett elő elektronikus úton panaszbeadványt, amelyet 2012. május 31-én és 2012. június 12-én fax útján előterjesztett beadványában aláírásával is megerősített.

I.

1) A panaszos képviselője a panaszbeadványában előadta, hogy 2012. május 20-án a kora esti órákban az O. tértől sétált a N. utca felé, hogy megegyen egy fagyaltot. Ekkor tűnt fel neki, hogy az Írók boltja előtt egy nagyobb tömeg verődött össze. Elment a fagyaltért, és visszafelé megnézte a tömeget. Mivel korábbi szakmai munkája során foglalkozott tüntetésekkel, és egyébként is érdeklő a politika, kíváncsi volt a tüntetés menetére. Bár valószínűsítette, hogy valamilyen szélsőjobboldali rendezvényről van szó, mivel rendőrsorfallal és sok kamerát

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

látott, nem gondolta, hogy a jelenléte biztonsági kockázattal járna. A felszólalásokat hallgatva egy másik résztvevő, akinek az arca a panaszos számára is ismerős volt, megszólította: „Nem te vagy az a liberális, aki múltkor fönn sátrazott a köztársasági elnöknel?”, amire a panaszos azt felelte, hogy de, ő az. Ezek után több sértő megjegyzés hangzott el a panaszos szexuális orientációjával kapcsolatban. („És te buzi is vagy, nem?”; „Milyen buziként seggbe dugni egy férfit?”; „Nem igaz, hogy mostanában több a buzik között a szakállas?”; „Miért nem húzol el innen?”) Miután a szónok nem sokkal később megnyitotta a lehetőséget, hogy bárki hozzászólhat a témához, a tömegben többen cukkolni kezdték a panaszoszt, hogy menjen és szóljon hozzá. A panaszos úgy értékelte, hogy további feszültséget szülne, ha a kérdésnek nem tesz eleget, és különben is úgy érezte, hogy ha bárki hozzászólhat, akkor ő is elmondhatja a véleményét. Közelebb ment a mikrofonhoz, és várta a sorát. Egészen addig nem történt közvetlen konfliktus, amíg a szónok neki nem adta a szót. A tüntetők közül ekkor többen beszorították a bolt bejáratához és a tömeg tagjai pedig „Mocskos buzi!” felkiáltásokkal kísérve egyre fenyegetőbben léptek fel. Az esetről videofelvétel is készült. A panaszos bántalmazására csak azért nem került sor, mert a rendőrök folyosót alkotva kimenekítették a tömegből. Kb. 30 méterig kísérték és közölték vele, hogy most már nem lesz semmi baja. A panaszos próbált sietve távozni a B.-Zs. utca irányába az Andrássy úton, de – feltehetően azért, mert a tüntetők követték – egy csapat rendőr vette körbe, és igazoltatni kezdte a panaszoszt. Az igazoltatás során a rendőrök sokáig nem figyeltek arra, hogy a korábban fenyegetően fellépő tüntetők a rendőrök válla felett áttekintve a panaszos személyi igazolványának elolvasása révén megismerhették a panaszos személyes adatait, és ezzel további veszélynek tették ki a panaszos biztonságát. A tüntetők mindeközben további sértő kijelentéseket tettek a panaszosra („Miért nem húzol el Kanadába?”), több esetben a szexuális orientációjára is utalva („Beledugnánk a seggedbe egy ernyőt és kinyitnák”). Az igazoltatás követően ugyanaz a rendőr kb. 30 m-t kísért a panaszoszt a N. utca felé. A rendőrök a fenyegetőleg fellépő tüntetőket azonban nem igazoltatták.

A tüntetők fellépése egyértelműen megvalósította a panaszos szerint a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 174/B. §-ban szabályozott tényállást. A panaszos utalt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (1) bekezdésének a) pontjára, ami szerint szándékos bűncselekményen történő tettenérés esetében kötelező az előállítás. A helyszínen tartózkodó rendőrök a bűncselekmény észlelése ellenére az elkövetőket nem fogták el, ezzel mulasztást követtek el a panaszos szerint. Emellett az elkövetők helyett a panaszoszt vonták igazoltatás alá, vélhetően a szexuális irányultsága vagy a politikai véleménye miatt.

A panaszos hivatkozott továbbá az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 4. § d) pontjára, ami szerint a fegyveres rendvédelmi szervek kötelesek az egyenlő bánásmód követelményét teljesíteni. A helyszínen eljáró rendőrök ugyanakkor közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósítottak meg, amikor nem a bűncselekmény elkövetőit, hanem annak áldozatát igazoltatták. Hivatkozott továbbá az információs önrendelkezési jogáról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 7. § (1) bekezdésére, amit álláspontja szerint a rendőrök nem tartottak be és nem biztosították, hogy a panaszos személyes adatait a támadói ne ismerhessék meg.

A panaszos mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

2) A panaszos által hivatkozott és a közismert videomegosztón megtekinthető videofelvételen [...] az alábbiak láthatóak. A felvétel 38 perc 38 másodpercében lép a panaszos a mikrofonhoz. Ekkor egy férfi odamegy és felháborodottan kérdi: „Ez a liberális köcsög meg

mit akar?”. Dr. Gaudi-Nagy Tamás országgyűlési képviselő megpróbálja csillapítani a férfit, illetve a közben odaérő többi felháborodásának hangot adó személyt (2 fő), akik megpróbálják távozásra bírni a panaszost. Dr. Gaudi-Nagy Tamás kéri a hallgatóságot, hogy hadd beszéljen a panaszos. Ekkor újabb két személy szólítja fel távozásra a férfit („Takarodj innen!”). Dr. Gaudi-Nagy Tamás eltávolítja ezen személyeket a panaszos közeléből, közben többen „liberális köcsögnek” nevezik a panaszost, míg mások azt kiabálják: „Hadd mondja a köcsög!” Ekkor a tömeg egy része skandálni kezd: „Mocskos buzi, mocskos buzi...”. Ebben a pillanatban több rendőr érkezik a panaszoshoz és kikísérik a tömegből, amire a tömeg a „Magyar rendőr buzit véd” szöveg skandalálásával és tapssal reagál. Mindeközben egy másik rendőri csoport az eseményektől kb. 1,5-2 méter távolságból a ház bejáratát őrzi. Dr. Gaudi-Nagy Tamás ezután megjegyzi a jelenlévőknek, hogy szerinte többet ért volna, ha meghallgatják a panaszost, de megérti a jelenlévők indulatait.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. T. Z. r. ezredes 2012. július 10-én kelt jelentésében előadta, hogy a panaszossal kapcsolatosan a BRFK részéről rendőri intézkedésre nem került sor, így jelentés sem készült. A biztosításban résztvevő KR egyik egységének vezetője ugyanakkor arról tájékoztatta H. Z. r. őrnagy urat, hogy saját testi épségének védelme érdekében „emelték ki” a panaszost az ellenséges hangulatú tömegből. A tömeg a panaszost tetteleg nem bántalmazta. A fenti intézkedés pontos részleteiről tehát a KR egysége tud felvilágosítást adni a r. ezredes szerint.

2012. május 20-án 18.00 - 20.00 óra közötti időben, a Bp. A. út 45. szám alatt lévő épület bejárata és a L. F. tér közötti járdaszakaszon zajlott az A. I. L. által, a Magyargyűlölet Ellen bejelentett demonstráció rendőri biztosítása. A demonstráció dr. D. P. – egy magánlakásban – tartott előadása ellen irányult.

A BRFK által a biztosításban résztvevő állomány jelentést nem készített, mivel az intézkedést a KR állománya hajtotta végre.

A csoportparancsnokot H. Z. r. őrnagy utasította, hogy a személy adatait rögzítsék, – tekintettel arra, hogy vele szemben a rendőrök intézkedést fogantatosítottak, amit a biztosítás végrehajtásáról készült jelentésben szerepeltetni kell – majd kísérik biztonságos távolságra a demonstrálótól.

Sem a panaszossal, sem a demonstráción résztvevő személyekkel szemben nem indult szabálysértési, illetve büntetőeljárás.

2) A BRFK csatolta a rendezvény bejelentését tartalmazó, 2012. május 17-én kelt iratot a bejelentővel történt egyeztetésről készült, 2012. május 18-án kelt feljegyzést, illetve a Liberális Klub ügyvezető elnökének 2012. május 18-i elektronikus bejelentését arról, hogy tudomásuk szerint demonstráció készül az épületük előtt, és kérték, hogy a rendőrség biztosítsa a résztvevők nyugodt bejutását az épületbe. A fenti iratok részletes ismertetésétől eltekint a Testület mivel azok a jelen panasz megítélése szempontjából releváns információt nem tartalmaznak.

3) K. T. r. főörzsászlós, KR Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály II, III. Bevetési Osztály IV. Alosztály csoportvezetője 2012. október 27-én kelt jelentésében előadta, hogy 2012. május 20-án 17 órától 22 óráig Budapest, A. út 45. szám előtt egy bevetési csoport vezetőjeként rendezvénybiztosítási feladatban vett részt. A feladatra történő eligazítást dr. K. T. r. alezredes (BRFK) tartotta meg. A rendőri biztosítás parancsnoka L. P. r. őrnagy (BRFK), helyettese H. Z. r. őrnagy (BRFK) volt. R. főörzsászlós által vezetett bevetési csoport Budapest, A. út 43. szám előtt lett felállítva tartalékfeladat végrehajtása érdekében.

A KR állománya rendezvénybiztosítási feladatban vett részt, amely kettő rendezvényt foglalt magában. Az egyik rendezvényt a fenti cím alatti, több lakásos épület egyik lakásában működő Liberális Klubban rendezték meg, ahol dr. D. P. tartott előadást a Horthy-korszakról. Ezzel egy időben a fenti címen lévő ház bejáratánál lévő járdán az A. I. L. magánszemély által bejelentett, „Magyargyűlölet ellen” címmel került sor rendezvény megtartására. Dr. D. P. interneten megjelent írásában nyilvánosnak, mindenki által látogathatónak minősítette előadását. Az ezt követő ellentétes érzelmű internetes bejegyzések miatt azonban a rendezvény szervezője időközben úgy döntött, hogy előadásán csak az általa meghívott személyek vehetnek részt. Tekintettel arra, hogy a fenti helyszíneken, azonos időben megtartani kívánt rendezvényeken mindenki számára nyilvánvalóan ellentétes érzelmű demonstrálók megjelenésére lehetett számítani, indokolt volt a rendőri biztosítás.

A biztosítási feladat során az I. Bevetési Osztály egy bevetési csoportja a panaszost kivitte a tömegből, és útba indították Budapest, E. tér irányába. A panaszos kb. 10-15 méterre eltávolodott a rendezvény helyszínétől, amikor a járdán megállt, és onnan nézte tovább a történéseket. Dr. K. T. r. alezredestől a r. főörzsászlós azt az utasítást kapta, hogy a panaszos eltávozását biztosítsa, ezért a bevetési csoportomból négy vagy öt fővel utána indult. Amikor a panaszos kb. 30 méterre távolodott a rendezvénytől a rendőrök visszatértek. A kísérés során a panaszossal szemben sem a r. főörzsászlós, sem állománya tagjai ekkor még nem intézkedett.

A visszaérkezést követően dr. K. T. r. alezredes utasította a r. főörzsászlóst, hogy menjenek a rendezvényre vélhetően provokáció céljával megjelent érkező panaszos után, és igazoltassák. A panaszost a rendezvénytől kb. 40-50 méterre érték utol, és az utasításnak megfelelően, a biztosítási feladat időpontjában érvényben lévő fokozott ellenőrzésre hivatkozva az állományból egy járőrpár igazoltatta, valamint személyes adatairól igazoltató lapot állítottak ki. Az igazoltató lapot dr. K. T. r. alezredes utasításának megfelelően átadták L. P. r. őrnagynak.

A bevetési csoport által végrehajtott kísérés célja a panaszos helyszínről történő eltávozásának biztosítása volt. A végrehajtott igazoltatás oka az volt, hogy a nyilvánvalóan ellenérzelmű rendezvényre vélhetően provokációs céllal érkező panaszos konfrontációs cselekményét megelőzze, valamint, hogy a további intézkedések megtételéhez szükségessé váló személyes adatok rendelkezésre álljanak. Az igazoltatás jogi alapját az Rtv. 30. § (1) bekezdése adta. Az intézkedő rendőr az igazoltatás megkezdése előtt a panaszossal közölte nevét, jelvéyszámát, beosztási helyét, valamint az igazoltatás tényét és célját, majd az intézkedés végén tájékoztatta panasztételi lehetőségéről és annak határidejéről. Az intézkedés alatt a panaszossal mindvégig udvariasan, higgadtan beszéltek a rendőrök. A beszélgetés kizárólag az igazoltatáskor megszokott szakmai alapokra helyezett párbeszédre alapult. Az igazoltatás végrehajtása során más személyek nem voltak jelen. Panaszos személyes adatait illetéktelen személy nem láthatta, azokhoz nem férhetett hozzá.

A bevetési csoport által végrehajtott igazoltatás időpontjában a panaszos szexuális irányultságára történő utalás senkitől nem hangzott el, atrocitás nem érte. Az azt megelőzően történekről pedig nincs tudomása a r. főörzsörmesternek. A panaszossal szemben ő sem szabálysértési, sem büntetőeljárást nem kezdeményezett.

4) A rendörség közleménye szerint

(http://www.police.hu/sajto/sajtoszoba/orf120516_01.html?query=fokozott%20ellen%C5%91rz%C3%A9s%202012%20m%C3%A1jus) dr. Hatala József r. altábornagy, országos rendörfőkapitány – tekintettel az illegális migráció elleni küzdelemre – 2012. május 16-án 00.00 órától a szükséges ideig, de legkésőbb 2012. június 15-én 24.00 óráig az ország egész területére fokozott ellenörszést rendelt el.

Az ellenörszés célja a jogsértő tevékenységek megelőzése, visszaszorítása, felderítése, az állampolgárok szubjektív biztonságérzetének javítása.

5) Az FRP/402/2012/Pan. szám alatt indult panaszeljárásban a rendörség adatszolgáltatása során megjelölte, hogy a panaszügy kapcsán általuk hivatkozott fokozott ellenörszést a 29000/13245-1/2012/Ált. ORFK utasításban rendelte el az országos rendörfőkapitány a 4) pontban ismertetett közleménynek megfelelően.

III.

Ugyan az eljárásban egyik fél sem hivatkozott rá, a Testület döntése meghozatala során mégis figyelemmel volt az alábbi videofelvételekre:

1) [...]

A felvétel 6 perc 50 másodpercénél látható a panaszos, ahogy a hozzászólásra vár. Körölte nincs olyan személy, aki sértő megjegyzéseket tenne rá. 8 perc 40 másodpercénél újra látható a panaszos, ekkor sem látható atrocitás vele szemben. 11 perctől újra látható a panaszos, aki arra vár, hogy Dr. Gaudi-Nagy Tamás országgyűlési képviselő után hozzászólhasson a témához. 11 perc 55 másodperckor a panaszosnak átadja a szót dr. Gaudi-Nagy Tamás, ekkor odalép egy férfi és elkapja a mikrofont, megpróbálja azt elvenni a panaszostól, és megkérdi, hogy „ez a liberális köcsög mit akar?”. Dr. Gaudi-Nagy Tamás kéri a hallgatóságot, hogy hadd mondja el a panaszos, amit szeretne. Ekkor még két férfi lép oda és közlik, hogy eddig provokálta az embereket, majd felszólítják, hogy távozzon („Takarodj innen!). Dr. Gaudi-Nagy Tamás ismét kéri a három férfit, hogy egy percben hadd mondja el a panaszos a véleményét. Ekkor az előző férfi közli, hogy „azt nem lehet Tamás, ez egy liberális köcsög”. A rendörök közül a kamerakezelő közlről rögzíti az eseményeket, amit a rendezvény egyik további résztvevője, H. P. szintén közeli képrögzítéssel viszonz. Eközben dr. Gaudi-Nagy Tamás hátrább, a fal felé kíséri védendő a panaszost, és nyugalomra inti a három férfit. Többen azt kiabálják, hogy hadd beszéljen a „köcsög”.

A tömeg elkezd skandálni, hogy „Mocskos buzi, mocskos buzi...”. Ekkor rendörök érkeznek a helyszínre és kivezetik a panaszost. Erre a tömeg egy része a „magyar rendör buzit véd” rigmussal reagál.

A felvétel 13. percében látható a panaszos igazoltatása. Egy rendör RK-lapot tölt ki, ezalatt a többiek (8-9 rendör) körbeállják őket, és figyelik a helyszínen tartózkodókat. A rendörökön kívül kezdetben 7-8 férfi tartózkodik a helyszínen és oda-oda szölogatnak a csoportnak.

(„Indul a vonat Izraelbe, nem akarsz felülni rá?” „Addig jár a köcsög a kútra...”) A rendőrököt körülálló csoport egyre nagyobb, végül már 20-25 fő. Többen kamerával, illetve mobillal rögzítik az eseményeket. Ekkor egy férfi megpróbálja elolvasni a rendőr feljegyzéseit, de egy a panaszos körüli védőgyűrűt alkotó rendőr felszólítja a férfit, hogy ne olvasson, mert azok nem nyilvános adatok.

Ezután a panaszos elindul a rendőrök gyűrűjében a B.-Zs. utca felé, valakik a utána kiáltják, hogy „gyere elkísérünk, hazakísérünk”.

2) A [...] linken elérhető felvételen a panaszos igazoltatása látszik. Kezdetben a rendőrökön kívül 2-3 fő van jelen, majd lassan egyre többen érkeznek a helyszínre, és megjegyzéseket tesznek a panaszosra. Eközben a rendőrök teljesen körbeveszik a panaszost. Az igazoltatás végén a panaszos elindul a rendőrök (9 fő) között. A rendőrök rászólnak a kiabálókra, hogy ne kísérik őket. A tömeg ezután le is szakad a rendőrökről, majd a „Mocsos buzik”, illetve „A magyar rendőr buzit véd” rigmusokat skandálja.

3) A [...] linken elérhető felvételen ugyanaz az eseménysor látható, ami az 1) pont alatt ismertetett felvételen, csak másik kameraállásból.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos igazoltatása kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos beadványában előadta, hogy amint az Andrásy úton sétált, egy rendezvényre lett figyelmes, ami felkeltette az érdeklődését, ezért odament a tömeghez. Miközben hallgatta a szónokokat, többen felismerték és „heccelni” kezdtek, hogy ő is szólaljon fel. A panaszos szót kért, ekkor azonban a jelenlévők szidalmazni kezdtek, végül a rendőrök menekítették ki a tömegből, akik kb. 30 m-t kísérték, majd útjára bocsátották. A panaszos próbált sietve távozni a helyszínről, de ekkor egy csapat rendőr vette körbe és igazoltatni kezdte. A panaszos sérelmezte az igazoltatást.

A KR jelentése a panaszos igazoltatása kapcsán azt tartalmazza, hogy a rendezvénybiztosítási feladat során az I. Bevetési Osztály egy bevetési csoportja a panaszost kivitte a tömegből, és útba indították Budapest, E. tér irányába. A panaszos kb. 10-15 méterre eltávolodott a rendezvény helyszínétől, amikor a járdán megállt és onnan nézte az eseményeket. Dr. K. T. r. alezredestől a r. főtörzszászlós azt az utasítást kapta, hogy a panaszos eltávozását biztosítsa, ezért a bevetési csoportomból négy vagy öt fővel utána indult. A visszaérkezést követően Dr. K. T. r. alezredek utasította a r. főtörzszászlóst, hogy menjenek a rendezvényen vélhetően provokáció megjelent panaszos után, és igazoltassák. A panaszost a rendezvénytől kb. 40-50 méterre érték utol a rendőrök és az utasításnak megfelelően, a biztosítási feladat időpontjában

érvényben lévő fokozott ellenőrzésre hivatkozva az állományomból egy járőrpár igazoltatta, valamint személyes adatairól igazoltató lapot állítottak ki. Az igazoltatás jogi alapját az Rtv. 30. § (1) bekezdése adta.

Dr. T. Z. r. ezredes 2012. július 10-én kelt jelentésében azt adta elő az esettel kapcsolatban, hogy a KR állományába tartozó rendőrök saját testi épségének védelme érdekében „emelték ki” a panaszost az ellenséges hangulatú tömegből, annak tagjai a panaszost tetteleg nem bántalmazták. A csoportparancsnokot H. Z. r. őrnagy utasította, hogy a személy adatait rögzítsék – tekintettel arra, hogy vele szemben intézkedést foganatosítottak, amit a biztosítás végrehajtásáról készült jelentésben szerepeltetni kell – majd kísérik biztonságos távolságba a demonstrálóktól.

A rendőrség tehát gyakorlatilag két jogalapot jelölt meg az intézkedés okaként: egyrészt az Rtv. 30. §-át, másrészt az Rtv. 29. §-t.

a) A Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó 30. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőrség [...] a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja”.

A Szolgálati Szabályzat 36. §-a értelmében „a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

A jogszabályi háttér – ahogyan arra a Testület korábbi állásfoglalásaiban már számos alkalommal utalt – meglehetősen tág teret biztosít a fokozott ellenőrzések alkalmával foganatosítható rendőri intézkedéseknek, ezen belül is elsősorban az igazoltatásnak. Ennek keretében az állomány tagjainak nem kell olyan mértékig mérlegelniük az igazoltatás konkrét okainak meglétét, mint egy olyan igazoltatás során, amelyet saját kezdeményezésre, az Rtv. 29. §-a alapján foganatosítanak, mert a fokozott ellenőrzés egyfajta „mögöttes felhatalmazást” jelent.

Ez a felhatalmazás ugyanakkor nem korlátlan, hiszen a fokozott ellenőrzés is célhoz kötött rendőri intézkedés, amely cél érvényre juttatása a fokozott ellenőrzés jegyében végrehajtott intézkedéseknek is keretet szab. Vizsgálható tehát, hogy a fokozott ellenőrzés keretében foganatosított konkrét igazoltatás nem volt-e egyértelműen indokolatlan a fokozott ellenőrzés céljainak fényében.

A Testület megkeresésére a rendőrség nem küldte meg a fokozott ellenőrzést elrendelő egyedi utasítást, csupán a számát jelölte meg. A police.hu-n közzétett közlemény szerint a fokozott ellenőrzés célja az illegális migráció elleni küzdelem.

A Testület arra a következtetésre jutott, hogy az utasításban, illetve a közleményben nevesített célok között nem volt olyan, amelynek érvényesítése érdekében a panaszos igazoltatására a fokozott ellenőrzés keretében jogszerűen kerülhetett volna sor, mivel az nem szolgálhatott az illegális migráció elleni küzdelem leküzdésére. A rendőrök ugyanis nem jelölték meg olyan körülményt, ami arra utalt volna, hogy a panaszosnak bármilyen kapcsolata lenne az illegális migrációval, vagy az bármilyen közvetlen módon érintené a panaszost.

A Testület álláspontja szerint tehát a panaszos igazoltatása a fokozott ellenőrzés alapján jogszerűtlen volt, mivel az események idején érvényes fokozott ellenőrzés célja a konkrét intézkedéssel nem volt összeegyeztethető.

- b) Az igazoltatás szabályait az Rtv. 29. § rögzíti, eszerint a rendőr a feladata ellátása során
- a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, valamint
 - b) az igazoltatott személyt - annak választása szerint - lakcímének, tartózkodási helyének a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímrre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és – szükség esetén – a helyszín biztosítása iránt. A 9. §-a szerint pedig a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület felhívja a figyelmet arra is, hogy a Szolgálati Szabályzat fentebb említett „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése” fordulata nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy az adott bűncselekménynek, illetőleg szabálysértésnek valójában fenn is kell állnia, elegendő ugyanis szemrevételezéssel és a rendelkezésre álló vizsgáló eszközökkel az arra megalapozottan utaló körülmény észlelése.

A rendőri jelentések nem említenek olyan körülményt vagy adatot, ami alapján a konkrét esetben az Rtv. 29. §-ának az első fordulatai (a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból) alkalmazhatóak lettek volna. Ugyanakkor „az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében” fordulat a videofelvételek és a rendőri előadások alapján kellő jogalapot nyújtott a panaszossal szembeni igazoltatásra, mivel a sérelmére valósítottak meg jogellenességet felvető magatartást (szidalmazták, a tömeg egyes tagjai fenyegető fellépésükkel a fal felé hátrálásra kényszerítették), így egy esetleges későbbi eljáráshoz szükséges volt a panaszos adatainak megállapítása. (Jelen kérdés megítélésénél nincs annak relevanciája, hogy utóbb – mindezidáig – nem indult eljárás a panaszossal szemben fellépő személyekkel szemben a rendőrségi átirat tartalma szerint.)

A körülmények ismeretében tehát a Testület a panaszos igazoltatását az Rtv. 29. §-ában foglalt rendelkezésekre alapítva jogszerűnek minősítette, ezért álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.

c) A panaszos sérelmezte, hogy az adatait a tüntetők a rendőrök válla fölött átlesve megismerhették.

A rendőri jelentés ezzel szemben azt rögzíti, hogy az igazoltatás idején nem volt a közelükben olyan személy, aki a panaszos adatait megismerhette volna.

Az eseményről készült videofelvételeken az látható, hogy a rendőrök gyűrűbe vonják a panaszost, eközben az őket körül álló csoport egyre nagyobb lesz, végül már 20-25 fő tartózkodik ott. Többen kamerával, illetve mobillal rögzítik az eseményeket. Ekkor egy férfi megpróbálja elolvasni a rendőr feljegyzéseit, de egy, a panaszos körüli védőgyűrűt alkotó rendőr felszólítja, hogy ne olvassgasson, mert azok nem nyilvános adatok.

Sem az Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz az intézkedés, igazoltatás foganatosításának helyével kapcsolatban rendelkezéseket. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető azonban, hogy az intézkedő rendőrök minden esetben kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelmet okozza.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen vagy közterület közvetlen közelében, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy a közterületen foganatosított rendőri intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet. Ahogyan az sem zárható ki, hogy a közterületi intézkedés során esetlegesen más, az adott helyszínen tartózkodó személyek az intézkedés alá vont személyre vonatkozó adatokat, adatrészleteket meghallhatnak, ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek törekednie kell ennek a lehetőségnek a minimalizálására az intézkedései során.

A jelen esetben a videofelvételen jól látható, hogy a rendőrök először körbevették a panaszost, majd amikor az egyik tüntető, megpróbálta kilesni a panaszos adatait, rászóltak, amire ő abbahagyta ezt a tevékenységét. Továbbá sem a panaszból, sem a rendőri jelentésekből nem derül ki az, hogy a panaszos jelezte volna az eljáró rendőröknek, hogy az adatai ellenőrzésének módja számára kellemetlen, vagy személyes adatainak titkosságát veszélyezteti.

Mivel a rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el annak érdekében, hogy a közterületi igazoltatás során minimalizálják annak az esélyét, hogy más személy a panaszos személyes adatait vagy annak egy részét megismerhesse. A vizsgálat során nem merült fel olyan körülmény, amely miatt indokolt lett volna megállapítani a panaszos személyes adatok védelméhez való jogának sérelmét az intézkedés foganatosításának módja kapcsán.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján nem sérült a panaszosnak a személyes adatok védelméhez fűződő joga az igazoltatás végrehajtásának módja miatt.

2) A Testület vizsgálta a rendőrség intézkedési kötelezettségét a panaszossal szemben fenyegetőleg fellépő személyekkel szemben.

A panaszos a beadványában előadta, hogy véleménye szerint a vele szemben fellépő személyek magatartása megvalósította a közösség tagja ellen erőszak bűncselekményét, ami miatt álláspontja szerint elő kellett volna állítani az elkövetőket.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos testi épsége védelmében kiemelték a tüntetőik közül, ugyanakkor a rendőri jelentések nem adnak arra magyarázatot, hogy a rendőrök miért érezték úgy, hogy erre az intézkedésre szükség van. Az iratok nem tartalmaznak semmilyen olyan utalást, ami a panaszossal szembeni atrocitásra engedne következtetni, sőt rögzítik, hogy a panaszost tetteleg nem bántalmazta senki.

Ugyanakkor a vizsgált videofelvételeken jól látható, hogy a rendőrök kamerával rögzítik az eseményeket, így a panaszos körül kialakult konfliktust is, amely során a panaszost a tömegből 3-4 személy kiabálva – és ennek során kihangsúlyozva a panaszos szexuális irányultságát is – arra próbálja rávenni, hogy ne szólaljon fel, illetve távozzon a helyszínről.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, miszerint azon intézkedések esetén, amelyek jogalapját az Rtv. valamely, az intézkedéssel érintett személy által elkövetett jogellenes cselekményben jelöli meg, vizsgálnia kell, hogy e jogellenes cselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja a konkrét esetben fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését olyankor, amikor a rendőrség jogalapként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. A bűncselekménynek az Rtv. szerinti intézkedést megalapozó gyanúja nyilvánvalóan

alacsonyabb fokú, mint a büntetőeljárás konkrét gyanúsítottal szembeni megindításához szükséges „megalapozott gyanú”, ezért az ilyen esetekben a Testület azt vizsgálja, hogy az adott eset körülményei fényében felmerülhetett-e a rendőrökben valamely bűncselekmény elkövetésének olyan, „egyszerű” gyanúja, amely megalapozta részükről az Rtv.-beli intézkedés foganatosítását.

Hasonló a Testület kiindulópontja akkor is, ha a panasz – mint jelen esetben is – arra vonatkozik, hogy a rendőrség valamely bűncselekmény gyanúja kapcsán elmulasztotta az elvárható intézkedéseket. Első lépésben ilyenkor is vizsgálandó ugyanis, hogy felmerülhetett-e a sérelmezett bűncselekmény egyszerű gyanúja. Amennyiben nem, úgy jogellenes rendőrségi mulasztás nyilvánvalóan nem állapítható meg, az egyszerű gyanú utólagos megállapíthatósága ugyanakkor nem teszi egyértelművé az intézkedés hiányának jogellenességét, ilyenkor ugyanis a mulasztás megítélése attól függ, hogy az adott helyzetben kialakított rendőrségi helyzetértékelés nyilvánvalóan megalapozatlan volt-e. Ha ugyanis az adott ügy körülményei alapján nem nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrségnek az a döntése, hogy nem lát bűncselekményt megvalósulni, akkor alapjogsértés az intézkedést kérő oldalán nem állapítható meg.

A fentiek alapján a rendőrök intézkedésével összefüggésben a Testület vizsgálta, hogy felmerülhetett-e az ügyben jogellenes magatartás gyanúja a panaszossal szemben fellépő személyek részéről, valamint, hogy a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján nyilvánvalóan megalapozatlannak kell-e tekinteni azt a rendőrségi helyzetértékelést, amely szerint jogellenes cselekmény gyanúja nem volt megállapítható.

A Btk. 174/B. § (1) bekezdése szerint a közösség tagja elleni erőszak bűntettét követi el, aki mást valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása miatt bántalmaz, illetőleg erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. A (2) bekezdés szerint az is ezen bűncselekményt követi el, aki mással szemben valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása miatt olyan, kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy riadalmat keltsen.

Jelen esetben a videofelvételek tanúsága szerint a panaszost többen körülvették és politikai meggyőződése szerinti, illetve szexuális irányultság szerinti csoporthoz tartozása miatt fenyegették, kiabáltak vele azért, hogy a felszólalását megakadályozzák. A panaszost körülvevő, kiabáló 3-4 személy egyértelműen támadólag lépett fel a panaszossal szemben, amit nyilvánvalóan a rendőrség is így értékelt a helyszínen, hiszen a panaszos kiemelése mellett döntöttek, ugyanakkor az elkövetőkkel szemben sem a helyszínen, sem utólag nem kezdeményeztek intézkedést, eljárást, noha személyük akár a rendőrségi videofelvétel alapján is beazonosítható lett volna.

A Testület álláspontja szerint a fentiekben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely felvetette a Btk. 174/B. § (1) bekezdés szerinti közösség tagja elleni erőszak bűncselekmény kísérletének gyanúját a törvényhely II. fordulata („erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön”) alapján.

Az elkövetők magatartása továbbá akár a Btk. 174/B. § (2) bekezdés szerinti közösség tagja elleni erőszak bűncselekmény („kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít”) gyanúját is felvetette, hiszen magatartásuk egyrészt olyan „garázda jellegű” elemeket tartalmazott, amely

alkalmas volt arra, hogy másban megbotránkozást váltson ki, másrészt ezen magatartás oka a felvételek tanúsága szerint egyértelműen a panaszos egy beazonosítható csoporthoz vélt vagy valós tartozása volt.

A Testület álláspontja szerint tehát a fentebb leírt események alkalmasak voltak arra, hogy jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját alapozzák meg, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek azonban a rendőrség csak részben tett eleget akkor, amikor a panaszost kiemelte a tüntetők közül, ugyanakkor a panaszossal ellenséges magatartást tanúsító tüntetőkkel szemben nem intézkedett a helyszínen, sem pedig később nem indított eljárást ellenük, noha személyük akár a videofelvételek alapján is könnyen beazonosítható lett volna.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrség mulasztása miatt.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök vélhetően a szexuális irányultsága vagy a politikai véleménye miatt vonták intézkedés alá, miközben az ellene fellépőkkel szemben nem intézkedtek. A panaszos kifogásai miatt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni a rendőri intézkedést.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

A rendőri jelentések szerint a panaszost azért vonták igazoltatás alá, mert további intézkedések megtétele céljából szükségessé válhatott, hogy az adatai rendelkezésre álljanak.

Kétségtelen, hogy nem egyenlő mércével mérték a rendőrök a panaszos és a rendezvény résztvevőinek magatartását, amit az is mutat, hogy csak a panaszost igazoltatták. Arra utaló körülmény ugyanakkor, hogy a különbségtétel oka a panaszos szexuális irányultsága vagy politikai meggyőződése lett volna, a panasz eljárás keretében nem volt feltárható.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

V.

A Testület álláspontja szerint a panaszos igazoltatásának az Rtv. 30. § alapján nem volt helye, ugyanakkor az Rtv. 29. § megfelelő jogalapot biztosított erre, ezért nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga, illetve az intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába. Ugyanakkor sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrség azon mulasztása miatt, hogy a panaszossal szemben fellépő tüntetőket nem vonták intézkedés alá.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. december 19.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Különvélemény

a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos² nevében a képviseletében eljáró egyesület által 2012. május 29-én előterjesztett panasz alapján 413/2012. (XII.19.) számon hozott állásfoglalásához

Álláspontom szerint az ügyben a rendőrség részéről súlyos alapjogsértést megvalósító intézkedés és mulasztás történt, ezért a panaszt és az állásfoglalást az országos rendőrfőkapitánynak kellett volna továbbítani, illetve megküldeni. Ezen véleményemet a következőkre alapozom.

1) Szemben a Testület többségével, úgy gondolom, hogy a panaszos igazoltatása nem volt jogszerű. Az állásfoglalás helytállóan rögzíti, hogy a fokozott ellenőrzésre való hivatkozás nem lehet megalapozott, és az Rtv. 29. §-nak az igazoltatást a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, illetve bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból lehetővé tevő fordulatai sem voltak alkalmazhatók. Az ügy tényeinek fényében ugyanakkor nem tartom elfogadhatónak azt az érvelést, hogy a panaszos igazoltatására azért kerülhetett sor, mert a

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

sérelmére jogellenesség gyanúját felvető cselekményeket követtek el, így egy esetleges későbbi eljáráshoz szükséges volt az adatainak megállapítása.

Amennyiben ez lett volna a panaszos igazoltatásának célja (tehát az intézkedést a panaszos saját érdekében fogatosította volna a rendőrség), nyilvánvalóan szükség lett volna a panaszost – például az igazoltatása során, a rendőrök közvetlen közelében – szidalmazó, a panaszost és az őt igazoltató rendőröket fenyegetően körülvevő személyek igazoltatása is, erre azonban az eljáró rendőrök kísérletet sem tettek. Nem mellékesen maga a rendőrség sem ezzel indokolta az igazoltatást, hanem azzal, hogy a későbbi jelentéstételhez volt szükség a panaszos adatainak megismerésére, ami viszont egyetlen, az Rtv. 29. §-ában felsorolt igazoltatási oknak sem felel meg.

Erre való tekintettel megítélésem szerint a megfelelő jogalap nélküli igazoltatás sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

2) A Testület helytállóan rögzíti, hogy azoknak a személyeknek a magatartása, akik a panaszost a vélt szexuális orientációjára is utaló fenyegetésekkel eltántorították attól, hogy felszólaljon, felvetette a közösség tagja elleni erőszak büntetnének a Btk. 174/B. § (2) bekezdésében szabályozott „zaklatási” alakzat megvalósulásának gyanúját. Kiegészítendő, hogy ugyanezen bűncselekmény gyanúja felmerülhet azzal a nagyszámú személlyel kapcsolatban is, aki a panaszost igazoltatásának során – magát a rendőrök jelentésétől sem zavartatva – zaklatta, becsmérelte. Szintén felmerülhet a panaszost fenyegetők magatartásával kapcsolatban legalább a garázdaság szabálysértésének gyanúja (2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről, 170. §: „aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, szabálysértést követ el”).

Ezen kiegészítésekkel osztom a Testület azon álláspontját, hogy a rendőrök nem teljesítették megfelelően az Rtv. 13. §-ában foglalt intézkedési kötelezettségüket, amikor a panaszost becsmérítő, fenyegető személyeket nem igazoltatták (amire azok vonatkozásában, akik a panaszost igazoltató rendőrök köré gyűltek, nyilvánvalóan anélkül lett volna meg a lehetőségük, hogy a demonstráló tömegbe be kellett volna hatolniuk).

Annak fényében viszont, hogy a mulasztást a Testület többsége is megállapíthatónak tartotta, érthetetlen számomra, hogy miként értékelhette a többségi állásfoglalás az ezzel megvalósult alapjogsértést csekély fokúnak. Egy olyan, az emberi méltóság elleni bűncselekmény gyanúja kapcsán, amely az érintettnek a sérelmet a személyisége lényegi vonására (így többek között nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz tartozására, jelen esetben szexuális orientációjára) tekintettel okozza, s amelynek a súlyosságát a jogalkotó azzal is kifejezi, hogy büntettnak nyilvánítja, a minimálisan elvárható rendőrségi fellépés elmaradása megítélésem szerint egyértelműen a súlyos alapjogsérelem kategóriájába tartozik. Egy ilyen mulasztás ugyanis azt közvetíti, hogy a rendőrség vonakodik az adott esetben releváns lényeges tulajdonság alapján az érintettnek védelmet nyújtani.

Erre tekintettel számomra nyilvánvaló, hogy az alapjogsértés foka súlyos, így a panaszt és az állásfoglalást az országos rendőrfőkapitánynak kellett volna továbbítani, illetve megküldeni.

Budapest, 2012. december 19.

dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

A különvélemény 2) pontjához csatlakozom, az 1) pontja vonatkozásában osztom a Testület többségének az álláspontját

dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZT